



SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2007-411-0081

Dato: 15. maj 2007

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 213- Forslag til Lov om ændring af selskabsskatteloven og forskellige andre skattelove (CFC-beskatning og indgreb mod kapitalfonde m.v.).

Hermed sendes i 5 eksemplarer svar på henvendelse af 9. maj 2007 fra Plesner Svane Grønborg Advokatfirma.

Kristian Jensen

/ Ivar Nordland

Plesner Svane Grønberg Advokatfirma har ved brev af 9. maj 2007 henvendt sig til Folketingets Skatteudvalg med en række bemærkninger vedrørende den foreslåede bestemmelse i § 11 B, stk. 6. Bestemmelsen fastsætter i hvilket omfang anskaffelsessummen for aktier i selskaber, der ikke indgår i sambeskatningen, kan medregnes ved opgørelsen af den skattemæssige værdi af selskabets aktiver, der indgår ved beregningen af loftet for rentefradrag.

I henvendelsen kritiserer advokatfirmaet den del af bestemmelsen, som fastsætter, at der ikke kan medregnes nogen del af anskaffelsessummen for aktier, som erhverves fra koncernforbundne selskaber. Det er advokatfirmaets opfattelse, at reglen rammer dispositioner, hvor det både er unødvendigt og urimeligt, og tillige er i strid med formålet med lovgivningen om skattefri omstruktureringer.

Advokatfirmaet foreslår, at bestemmelsen ændres til en successionsregel, således at der for aktier, der erhverves fra et koncernforbundet selskab, anvendes det overdragende eller et eventuelt tidligere overdragende koncernforbundet selskabs anskaffelsessum.

Advokatfirmaet underbygger sin henvendelse med tre eksempler, jf. kommentaren nedenfor.

Kommentar:

Indledningsvis vil jeg understrege, at den foreslåede regel i selskabsskattelovens § 11 B, stk. 6, er en afvigelse fra det ellers grundlæggende princip i reglerne om, at der ikke gives fradrag for renter på lån til opkøb af aktiver/aktiviteter, som ikke er skattepligtige i Danmark, og om at finansieringsudgifterne bør fradrages der, hvor den indkomstskabende aktivitet er placeret.

Formålet er således at gøre det muligt i begrænset omfang at lånefinansiere opkøb af erhvervsmæssige aktiviteter i udlandet. Det sker ud fra en vurdering om, at det - især midlertidigt - kan være vanskeligt at placere alle finansieringsudgifter i udlandet ved opkøb af udenlandske selskaber. Bestemmelsen har således især sin berettigelse i den periode, der kan forløbe, fra opkøbet er gennemført, til finansieringsudgifterne er placeret, hvor de retteligt hører til.

Netop fordi der er tale om en afvigelse fra princippet om, at der ikke gives rentefradrag i forbindelse med erhvervelse af skattepligtige indtægter, indeholder bestemmelsen en række regler, der har til formål at imødegå spekulation i at ”oppuste” de anskaffelsessummer, der kan medregnes. Dette hensyn er tillagt stor vægt, og som konsekvens heraf kan der være tilfælde, hvor disse værnsregler rammer bredere end formålet umiddelbart tilsiger. Omvendt er det nødvendigt – hvis reglerne skal kunne anvendes – at de tager hensyn til de mest almindelige måder, som selskaber strukturerer sig på i forbindelse med opkøb.

Advokatfirmaets eksempel 1 illustrerer en situation, hvor et udenlandsk datterselskab overdrages mellem to danske selskaber med samme danske moderselskab. I denne situation for-

svinder den del af anskaffelsessummen, der kan medregnes ved opgørelsen af renteloftet, som følge af den koncerninterne overdragelse.

Jeg er enig i, at de foreslåede regler i det konkrete tilfælde fører til et u hensigtsmæssigt resultat. Resultatet er en konsekvens af, at anskaffelsessummerne opgøres selskab for selskab. Da bestemmelsen tager udgangspunkt i finansieringsbehovet for koncernen, er det mere naturligt at se selskabernes aktieerhvervelser samlet.

Jeg vil derfor til 2. behandlingen stille et ændringsforslag, som indebærer, at anskaffelsessummerne for sambeskattede selskaber (og faste driftssteder) opgøres på en samlet saldo hos administrationsselskabet i sambeskatningen.

Den samlede opgørelse giver mulighed for, at de sambeskattede selskaber kan foretage koncerninterne omstruktureringer som i eksemplet, uden at anskaffelsessummen påvirkes. Det bliver også muligt at give tilskud mellem udenlandske grene af hvert sit danske sambeskattede selskab.

Advokatfirmaets eksempel 2 er et tilfælde, hvor et udenlandsk moderselskab sælger sit udenlandske datterselskab til sit danske datterselskab, således at det danske datterselskab bliver "melleholdingselskab". Efter forslaget er der også i denne situation tale om en koncernintern overdragelse, hvor anskaffelsessummen ikke kan medregnes ved opgørelsen af renteloftet.

Advokatfirmaets forslag er, at det danske datterselskab i relation til de foreslåede medregningsregler skal succedere i det udenlandske moderselskabs anskaffelsessum for de overdragede aktier i det udenlandske datterselskab.

Jeg er ikke enig heri. Det er ikke hensigten med reglerne, at en udenlandsk koncern med en dansk subkoncern skal kunne få anskaffelsessummen medregnet, hvis den flytter datterselskaber ind under den danske subkoncern. Efter min opfattelse giver forslaget en risiko for, at den danske subkoncern vil blive "skraldespand" for moderselskabets tabsgivende datterselskaber. Der ses heller ikke nogen begrundelse for at reglerne skal tilskynde til, at det udenlandske datterselskab skal have et dansk moderselskab i stedet for et moderselskab, der er hjemmehørende i samme land som selskabet selv.

I advokatfirmaets eksempel 3 spaltes et dansk datterselskab af et dansk moderselskab. Ved (gren)spaltningen overdrages et udenlandsk datterselskab til et nystiftet dansk modtagende selskab. Denne situation vil efter de foreslåede regler også blive betragtet som en koncernintern overdragelse, hvorfor det nystiftede selskab ikke kan medregne nogen del af anskaffelsessummen.

Ovennævnte ændringsforslag indebærer, at anskaffelsessummen, som kan medregnes ved opgørelsen af renteloftet, vil være uændret efter spaltningen. Efter ændringsforslaget vil salg af aktier mellem sambeskattede selskaber og faste driftssteder ikke påvirke den samlede opgørelse af selskabernes aktiebesiddelser.